

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa: **I., s.r.o.**, Ž., IČO: X., zastúpeného B. B., M. proti odporcovi: **P., a.s.**, V., IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou D., s.r.o., M., **o nariadenie predbežného opatrenia**, na dovolanie odporcu proti uzneseniu Krajského súdu Bratislava, č. k. 2 Cob 306/2009-183 zo dňa 13. októbra 2009, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odporcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 13. októbra 2009, č. k. 2 Cob 306/2009-183 **o d m i e t a**.

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e:

Okresný súd Bratislava III v Bratislave uznesením zo dňa 27. júla 2009, č. k. 25Cb 121/09-44 nariadil odporcovi zdržať sa akéhokoľvek konania proti navrhovateľovi, ktorým by rušivo zasiahol do jeho prevádzky I - 110 a do skladových priestorov č. 11 pod obchodným menom I. a akýmkoľvek svojim konaním, konaním svojich zamestnancov, zmluvných partnerov alebo ktorýchkoľvek tretích osôb spôsobil znefunkčnenie priestorov M10, ktoré sa nachádzajú na 1. poschodí budovy, súpisné číslo X., nachádzajúcej sa na V., na parcelách č. X. a X., ktorá budova je zapísaná na liste vlastníctva č. X., ktorá je súčasťou centra a nachádza sa v multifunkčnom komplexe budov pod názvom „P. C. C.“ a je vybudovaný na parcelách č. X., X., X., X., ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území B., a to najmä, ale nielen odpojením od elektrickej energie, od vody, od odpadu, od zdroja tepla alebo vykurovania, odpojením od siete internet,

odpojením od telefónnej linky, znemožnením alebo znefunkčnením vchodu alebo akýmkoľvek zabránením prístupu návštevníkov P. C. C., zamestnancov navrhovateľa, dodávateľov navrhovateľa alebo akýchkoľvek tretích osôb do priestorov. Súd ďalej nariadil odporcovi zabezpečiť pre navrhovateľa také podmienky, aby tento mohol prevádzku užívať bez akýchkoľvek obmedzení zo strany odporcu, zamestnancov odporcu, zmluvných partnerov odporcu alebo ktorýchkoľvek tretích osôb a nahradil navrhovateľovi trovy konania vo výške 33 Eur v lehote do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto uznesenia. Uložil povinnosť navrhovateľovi v lehote 30 dní podať návrh vo veci samej o nahradenie vôle odporcu predĺžiť dobu nájmu s navrhovateľom na ďalších 5 rokov.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z obsahu nájomnej zmluvy P. C. C. zo dňa 20.05.2004, uzatvorenej medzi prenajímateľom: P., a.s., IČO: X. a nájomcom: I., s.r.o., IČO: X.X., zistil, že v zmysle článku IX bod 9.01 si prenajímateľ a nájomca dojednali dobu nájmu na 5 rokov odo dňa odovzdania predmetných priestorov do prenájmu, a to priestorov M10 a skladových priestorov č. 11 o celkovej ploche 5,5 m², ktoré sa nachádzajú na 1. poschodí budovy, súpisné číslo X., nachádzajúcej sa na V.. Podľa uvedenej zmluvy nájomca má prednostné právo na predĺženie doby nájmu o ďalších 5 rokov za predpokladu, že predloží prenajímateľovi požiadavku na prednostné predĺženie doby nájmu, a to písomne, najneskôr 6 mesiacov pred uplynutím doby nájmu, pričom prenajímateľ má povinnosť, za predpokladu splnenia uvedenej podmienky nájomcom, takúto požiadavku na predĺženie nájmu akceptovať. Nájomca, ktorým je navrhovateľ, požiadal v zmysle článku 9.01 Nájomnej zmluvy P. C. C. zo dňa 20.05.2004 o predĺženie doby nájmu o ďalších 5 rokov žiadosťou o zmenu nového podnájomcu a predĺženie doby nájmu zo dňa 16.06.2008. Predmetná Žiadosť o zmenu nového podnájomcu a predĺženie doby nájmu zo dňa 16.06.2008 bola doručená prenajímateľovi, t. j. odporcovi dňa 26.06.2008, pričom doba nájmu navrhovateľovi ako nájomcovi končí dňa 31.05.2009. Dňa 09.07.2009 bola zaslaná navrhovateľovi mailová správa, v ktorej zástupca odporcu oznamuje, že navrhovateľ je povinný vypratať priestory do 31.07.2009, nakoľko odporca ako prenajímateľ nemá záujem na pokračovaní zmluvného vzťahu. Dodatok č. 2 o predĺžení nájmu o dva mesiace, t. j. do 31.7.2009, navrhovateľ podpísal s vedomím a dobrou vierou, že do 31.07.2009 pristúpi odporca k podpisu novej nájomnej zmluvy na dobu 5 rokov, a to v súlade s čl. IX bod 9.01 nájomnej zmluvy. Súd prvého stupňa mal za to, že navrhovateľom uvedené podmienky dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, týkajúce sa zdržania takého konania odporcu,

ktoré sa týka násilného prerušenia všetkých médií, na ktoré je navrhovateľ napojený, bránenia zákazníkom navrhovateľa prístupu do priestorov, čím fakticky úplne znemožní odporca prevádzku a funkčnosť priestorov nájomcu, a to v prípade, ak navrhovateľ si nesplní svoju povinnosť a nevyprace predmetné priestory do 31.07.2009, sú dôvodné. Súd sa ďalej stotožnil s dôvodmi navrhovateľa, a to, že stav právnej neistoty je daný tou skutočnosťou, že odporca požaduje od navrhovateľa vypratanie priestorov takým spôsobom, ktorý v navrhovateľovi dôvodne vzbudzuje obavy, že ak do 31.07.2009 nevyprace priestory, tieto odpojí od všetkých médií, čím navrhovateľovi hrozí nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.

Proti tomuto uzneseniu sa odvolal odporca, navrhol uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť. V odvolaní namietol, že predmetnú žiadosť o predĺženie doby nájmu neobdržal a neeviduje ju ani v knihe doručenej pošty. Ďalej uviedol, že odporca informoval navrhovateľa už v liste zo dňa 24.02.2009 o možnom ukončení zmluvného vzťahu s navrhovateľom a požiadal o oznámenie mena a kontaktu osoby zodpovednej za odovzdanie priestorov, na ktorý list navrhovateľ nereagoval. Ďalej uviedol, že dodatok č. 2 neobsahuje žiadne ustanovenie o zámere ktorejkoľvek zo zmluvných strán predĺžiť nájmnú zmluvu ani akékoľvek námietky navrhovateľa voči ukončeniu nájmu k 31.07.2009. V odvolaní odporca namietol neprimeranosť obmedzenia vlastníckeho práva nájomcu a umožňuje navrhovateľovi robiť v prenajatých priestoroch, tak aj konanie v rozpore s nájmnou zmluvou, prevádzkovými pravidlami a ostatnými predpismi.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací uznesenie súdu prvého stupňa zmenil tak, že uložil odporcovi povinnosť držať sa odpojenia od elektrickej energie, od vody, od odpadu, od zdroja tepla alebo vykurovania, odpojenia od siete internet, odpojenia od telefónnej linky, znemožnenia alebo znefunkčnenia vchodu prevádzky I - 110 a skladových priestorov č. 11 pod obchodným menom I., ktoré sa nachádzajú na 1. poschodí budovy, súpisné číslo X., nachádzajúcej sa na V. na parcelách č. X. a X., ktorá budova je zapísaná na liste vlastníctva č. X., ktorá je súčasťou centra a nachádza sa v multifunkčnom komplexe budov pod názvom „P. C. C.“ a je vybudovaná na parcelách číslo X., X., X., X., X., ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území B.. V ostatnej časti súd návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol, výrok o trovách konania zmenil tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Výrok, ktorým súd uložil navrhovateľovi povinnosť podať na súde návrh vo veci samej, potvrdil.

V odôvodnení uznesenia uviedol, že nevyhnutnosť dočasnej úpravy pomerov účastníkov v čase jeho rozhodovania bola preukázaná, avšak len v časti navrhovaného znenia. Vzťahy účastníkov a nároky navrhovateľa správaním odporcu deklarováním a preukázaním

navrhovateľom vo výzve - v mailovej výzve odporcu z 9. júla 2009 sú preukázané. Odvolací súd nepovažoval nariadenie predbežného opatrenia za dôvodné v časti, v ktorej uložil odporcovi zdržať sa akýchkoľvek konaní proti navrhovateľovi, lebo takéto opatrenie by nutne zahŕňovalo i právne kroky vykonané na ochranu jeho záujmov a práv. Rovnako výrokom, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť zabezpečiť pre navrhovateľa podmienky, aby tento mohol prevádzku užívať bez akýchkoľvek obmedzení zo strany odporcu, zamestnancov odporcu alebo ktorýchkoľvek tretích osôb, v tomto smere je navrhované predbežné opatrenie príliš všeobecné a zabezpečuje pre navrhovateľa zvýhodnenie podmienok pre užívanie. Ďalej odvolací súd uviedol, že v právnom štáte je však nútený výkon rozhodnutia zverený výlučne do rúk orgánom, ktorí sú nositeľmi takejto právomoci, vypratanie je prípustné len na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, pričom jeho realizáciu môže zabezpečiť výlučne zákonom ustanovený subjekt. Preto odvolací súd považoval návrh navrhovateľa v časti, v ktorej sa domáhal uloženia povinnosti odporcovi zdržať sa správania spôsobilého ohrozovať nárok navrhovateľa za dôvodný a vo zvyšnej časti napadnuté uznesenie zmenil tak, že návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. O trovách konania rozhodol v zmysle ust. § 142 ods. 3 O.s.p. a v ostatnej časti rozhodnutie súdu prvého stupňa potvrdil.

Proti uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie odporca. Navrhol uznesenie odvolacieho súdu zmeniť a návrh navrhovateľa zamietnuť. Prípustnosť dovolania odôvodnil poukazom na ust. § 241 ods. 2 písm. a), c) a § 237 písm. f) O.s.p. V dovolaní uviedol, že odvolací súd sa v odôvodnení nedostatočne vysporiadal s argumentáciou odporcu predloženou v odvolaní. Odvolací súd odôvodnil svoje rozhodnutie len v 4 odsekoch na str. č. 4 a 5 Uznesenia spôsobom, ktorý odporca považuje za nedostatočný. Súd uviedol len jeden dôvod, pre ktorý považuje nariadenie predbežného opatrenia za dôvodné, a to, že vypratanie je prípustné len na základe právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Odporca je toho názoru, že druhostupňový súd svoje Uznesenie dostatočne nezdôvodnil. Predovšetkým sú všeobecné súhrnné zistenia súdu bez špecifikácie dôkazov, z ktorých mali byť vyvedené. Namietol, že odvolací súd si nevyžiadal od navrhovateľa originál doručky listu zo 16.6.2008, ktorá jediná zakladá údajný navrhovateľov nárok na nariadenie predbežného opatrenia a uzavretie novej nájomnej zmluvy. Išlo o kľúčový dôkaz, ktorý ako falzum spochybňoval odporca. Za podstatný nedostatok považuje odporca skutočnosť, že odvolací súd v uznesení vôbec nereflektoval doplnenie odvolania odporcu, ktoré bolo doručené priamo odvolaciemu súdu 07.10.2009, t j. 6 dní pred vydaním uznesenia, ktoré nesie dátum 13.10.2009. V doplnení odvolania zo dňa 7.10.2009 predložil odvolaciemu súdu ďalšie

argumenty a dôkazy, pre ktoré odporca navrhoval prvostupňové uznesenie zo dňa 27.07.2009 zmeniť. Odporca ako prevádzkovateľ budovy musí všetky náklady navrhovateľa uhrádzať poskytovateľom médií z vlastných finančných zdrojov, keďže neplatiča - navrhovateľa z dôvodu rozhodnutia súdu odpojiť nemôže. Poukázal na konštantnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva, podľa ktorej aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia treba považovať za porušenie práva na spravodlivé súdne konanie. Ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa v rozhodnutí špecifická odpoveď práve na tento argument. Z práva na spravodlivý proces vyplýva aj povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov strán s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Odňatie práva účastníka konania dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu. V ďalšom odporca namietal právne posúdenie veci súdmi prvého aj odvolacieho súdu, keď predbežné opatrenie vylepšuje podmienky užívania predmetného obchodného priestoru pre navrhovateľa, pričom tento neplatí odporcovi žiadnu odplatu a uzneseniami súdov musí znášať náklady súvisiace s prevádzkou navrhovateľ z vlastných zdrojov.

Navrhovateľ sa k dovolaniu odporcu na výzvu súdu nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací /§ 10a ods. 1 O.s.p./ preskúmal vec v zmysle ust. § 242 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 243a ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že z hľadiska jeho prípustnosti neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa ust. § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa.

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu upravuje ustanovenie § 237 a § 239 O.s.p.

Podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Podľa ust. § 239 ods. 1 O.s.p. dovolanie je prípustné tiež proti uzneseniu odvolacieho súdu, ak a) odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa.

Podľa ust. § 239 ods. 3 O.s.p. ustanovenia odsekov 1 a 2 neplatia, ak ide o uznesenie o príslušnosti, predbežnom opatrení, poriadkovej pokute, o znalečnom, tlmočnom, o odmietnutí návrhu na zabezpečenie predmetu dôkazu vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva a o trovách konania, ako aj o tých uzneseniach vo veciach upravených Zákonom o rodine, v ktorých sa vo veci samej rozhoduje uznesením.

Dovolateľ príпустnosť dovolania odvodzuje z písm. f/ § 237 O.s.p., podľa ktorého sa posudzuje odňatie možnosti konať účastníkovi pred súdom postupom súdu. Dovolateľ odvodzuje odňatie možnosti konania pred súdom nedostatočným odôvodnením uznesenia, čím sa stalo nepreskúmateľným a nedostatočným vysporiadaním sa s argumentáciou odporcu.

Dovolací súd skúmal príпустnosť dovolania z dôvodov uvedených dovolateľom v dovolacom podaní.

Podľa ust. § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odporca odvolanie proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.07.2009, č. k. 25 Cb 121/2009-44 podal osobne na Okresný súd Bratislava III dňa 12.08.2009 v zákonnej 15-dňovej lehote od doručenia napadnutého uznesenia na podanie odvolania. Dňa 07.10.2009 odporca podal osobne na Krajský súd v Bratislave doplnenie odvolania proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia zo dňa 27.07.2009, t. j. po uplynutí odvolacej lehoty. Z uvedeného dôvodu odvolací súd správne postupoval v zmysle citovaného ustanovenia § 205 ods. 3 O.s.p., keď na nové, ďalšie dôvody odvolania, uvedené v doplnení odvolania podaného dňa 07.10.2009 neprihliadol a týmito ďalšími, novými dôvodmi sa nezaoberal, nakoľko dôvody odvolania odporca ako odvolateľ rozšíril po uplynutí lehoty na podanie odvolania, čo je v rozpore s citovaným procesným ustanovením zákona. Dovolací súd preto námietku odporcu ako dovolateľa, týkajúcu sa nevysporiadania sa s dôvodmi odvolania odporcu, uvedenými v doplnení odvolania, ako dôvod uplatnenia ust. § 237 písm. f) O.s.p. v dovolacom konaní neuznal dôvodnou.

Podľa ust. § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadná iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Podľa ust. § 167 ods. 2 O.s.p., ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

Z citovaných ustanovení je zrejmé, že zákon rozoznáva formy rozhodnutia uznesenia a rozsudku a podľa toho priznáva rozhodnutiu formou rozsudku širšie upravené formálne náležitosti rozsudku. Forma rozhodnutia uznesením vo všeobecnosti predstavuje formu rozhodnutia, ktorou sa konanie vo veci samej meritorne nekončí, a preto zákonom nekladie na túto formu také formálno-právne nároky ako na rozsudok. Túto skutočnosť vyjadril

zákonodarca slovom „primerane“ v citovanom ust. § 167 ods. 2 O.s.p., t. j. nie rovnakým spôsobom. Aj keď súčasne s touto úpravou je potrebné poukázať na to, že v zmysle zachovania spravodlivého procesu, aby zodpovedal základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nie je rozhodujúce, či sa posudzované rozhodnutie týka meritórneho rozhodnutia alebo rozhodnutia procesnej povahy. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na rozsudok ESLP vo veci R., na ktorý sa odvoláva aj dovolateľ, z ktorého vyplýva, že nie je potrebné, aby súd odpovedal na každý aj bezvýznamný argument a článok 6 ods. 1 Dohovoru nemožno chápať tak, že každý argument vyžaduje podrobnú odpoveď. A v zásade sa súd môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho stupňa (G. z 21. januára 1999). Odvolací súd v zmysle citovaných ustanovení zákona vo svojom rozhodnutí v časti odôvodnenia uviedol, čoho sa navrhovateľ domáha a z akých dôvodov (str. 3 druhý odsek a nasl. uznesenia), vyjadrenie odporcu obsiahnuté v podanom odvolaní (str. 2 druhý odsek), stručne, jasne vysvetlil, ktoré skutočnosti považoval za preukázané (str. 4 druhý odsek a nasl.), akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil a ako vec právne posúdil(str. 4 prvý odsek a nasl.). V tomto procese je potrebné si uvedomiť, že v konaní o prejednanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia na včasné zabezpečenie predbežnej úpravy nie je nevyhnutné vykonať dôkazy ako v konaní vo veci samej, na ich nariadenie je postačujúce, ak účastník osvedčí nárok a potrebu nevyhnutnej predbežnej ochrany práv a tiež je splnená zákonná podmienka nariadenia predbežného opatrenia v prípade, ak sa osvedčí alebo preukáže aspoň jeden dôvod na nariadenie predbežného opatrenia za splnenia zákonných podmienok na jeho nariadenie. V takom prípade nie je potrebné osvedčovať alebo preukazovať ešte ďalšie dôvody na jeho nariadenie. V tomto smere dovolací súd postupoval v zmysle ustanovení o nariadení predbežného opatrenia, keď prejednával dôvodnosť odvolania odporcu.

Z úspechu navrhovateľa v konaní o nariadenie predbežného opatrenia nemožno vyvodzovať odňatie možnosti účastníka konať pred súdom. Navrhovateľ aj odporca v konaní mali rovnaké práva a možnosti uplatnenia alebo bránenia svojho tvrdeného práva. Postupom súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu teda nebola odňatá možnosť konať odporcovi pred súdom, a preto v danej veci nebola splnená podmienka prípustnosti podania dovolania podľa ust. § 237 písm. f/ O.s.p.

Keďže nebola splnená podmienka prípustnosti dovolania v zmysle ust. § 237 písm. f) O.s.p., dovolací súd posudzoval prípustnosť podľa ďalších zákonom stanovených podmienok prípustnosti dovolania a dospel k záveru, že neboli splnené podmienky prípustnosti dovolania

podľa ust. § 239 O.s.p., keď odporca podal dovolanie proti uzneseniu o predbežnom opatrení. Z dôvodu nesplnenia zákonných podmienok prípustnosti podania dovolania odporcom v danej veci, dovolací súd sa ďalej nezaoberal vecnými námietkami odporcu, uvedenými v dovolaní.

Z uvedeného je zrejmé, že odporca dovolaním napadol také uznesenie, proti ktorému dovolanie nie je prípustné, a preto dovolací súd dovolanie odporcu podľa § 218 ods. 1 písm. c/ v spojení s § 243b ods. 4 prvá veta O.s.p. odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 4, § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že v dovolacom konaní úspešnému navrhovateľovi nepriznal náhradu trov dovolacieho konania, pretože trovy v dovolacom konaní navrhovateľovi nevznikli žiadne.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 5. mája 2010

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová